

SEBRANICKÉ NOVINY

NOVINY OBCE SEBRANICE

* říjen 2010 * 12. ročník * číslo 10

INFORMACE RADNICE

Z jednání ZO

Veřejné zasedání 15. září 2010

ZO schválilo:

- zápis ze zasedání ZO 18. srpna
- rozpočtové opatření č. 4/2010
- výběr barev a jejich kombinace na fasádu budovy ZŠ v Sebranicích
- pronájem sálu KD v Sebranicích p. Chadimovi, čp. 304 na konání taneční zábavy dne 16. 10. 2010
- finanční příspěvek SAN, o. s. na vydání publikace „Příběh obilí“
- vrácení kauce p. Lidmilovi, čp. 357
- konání Podzimní výstavy ve dnech 30. a 31. října 2010
- postoupení žádosti o výměnu oken na zdravotním středisku, čp. 32, příštím ZO

ZO projednalo:

- návrh stanov SMSV Poličko (skupinový vodovod)
- uplynulé volební období - činnost ZO, investiční akce
- p r ů b ě h i n v e s t i č n í akce „Revitalizace budovy ZŠ“
- výběr vhodného místa na skládku stavební sutě a zeminy
- žádosti o pokácení stromů

ZO neschválilo:

- žádost občanů na opravu cesty u čp. 131
- prodej pozemku p. p. č. 269/1 u čp. 80

František Kalvoda, starosta obce

Poruchy kabelové televize

GT SERVIS Litomyšl
tel. kontakt 603 491 450
gt.servis@lit.cz

Pravidelný svoz odpadů

Říjen, listopad 2010

Popelnice:

15. 10., 29. 10., 12. 11., 26. 11.

Plasty:

18. 10., 15. 11.

Volební období 2006 - 2010

Přehled investičních akcí v uplynulém volebním období

- r. 2006** - vybudování nového suterénního bytu v čp. 32 nákladem 550. 000,- Kč z dotace SFRB
- zahájení stavby domu s 16 bytovými jednotkami, čp. 251 a čp. 253, nákladem 18 milionů Kč s dotací ve výši 10 milionů Kč
- r. 2007** - ukončení výstavby 16bytového domu
- vybudování nového sociálního zařízení v MŠ v Sebranicích nákladem 800. 000,- Kč, zisková dotace 100. 000,- z POV-Pk
 - vybudování parkoviště u koupaliště pro 46 automobilů v celkové výši 1. 413 000,- Kč s dotací 989. 000,- Kč
- r. 2008** - získání oranžové stuh v soutěži Vesnice roku za spolupráci s místním zemědělským družstvem, odměna 60. 000,- Kč z Pk a 600. 000,- Kč z MMR
- úprava a rozšíření parkovacích míst u kostela nákladem 60. 000,- Kč (využitá odměna z Pk)
 - vybudování naučné stezky nákladem 113. 000,- Kč s dotací 35. 000,- Kč
- r. 2009** - zahájení výstavby nového dětského hřiště „Sluníčko“ nákladem 400. 000,- Kč s dotací ve výši 300. 000,- Kč
- zateplení budovy MŠ v Sebranicích nákladem 1. 200 000,- Kč s využitím odměny 600. 000,- Kč z MMR
 - zahájení výstavby 4 bytových jednotek v čp. 251 a čp. 253 nákladem 1. 957 000,- Kč, hrazené celé z dotace
- r. 2010** - dokončení výstavby dětského hřiště
- dokončení výstavby 4 bytových jednotek
 - zateplení budovy ZŠ v Sebranicích nákladem téměř 4 milionů Kč s využitím 70% dotace
- František Kalvoda, starosta obce*

Společenská kronika

Všem jubilantům, kteří v říjnu oslaví své narozeniny, srdečně blahopřejeme.

Václav Tměj	88 let
Josef Pohorský	70 let
Anna Kovářová	65 let
Karel Glänzner	65 let
Zdeněk Vonka	60 let
Marie Drobná	50 let

„Kdo se dnes může radovat, nemá čekat do zítřka.“

Německé přísloví

V srpnu do stavu manželského vstoupili snoubenci

Petra Zelinková a **Jan Kalvoda**
Brodek u Prostějova Sebranice

Andrea Klusoňová a **Jiří Makovský**
Sebranice Pomezí

Ilna Neumeisterová a **Petr Pohorský**
Sebranice Sebranice

V září se na společnou cestu životem vydali

Dana Horáková a **Petr Večeře**
Česká Třebová Sebranice

Jana Vostřelová a **Vítězslav Štěrba**
Sebranice Sebranice

„Cestičkou z oblázků jdete si pro lásku...“

Anonym

V srpnu a v září se narodili
Josef Kadidlo a **Ondřej Mastík**.
Rodičům srdečně blahopřejeme!
„Vše, co milujeme, stává se zázrakem.“
Jiří Wolker

V srpnu tohoto roku uplynulo 330 let od významné události litomyšlského regionu - selského povstání v roce 1680. V Dolním Újezdě si toto výročí připomněli v sobotu 4. září a to bylo pro mě impulsem k tomu, abych zapátrala v našich kronikách. Přestože jsem nenašla žádný zápis, který by dosvědčoval účast Sebranic, Pohory, Kaliště a Třešňovské při tomto povstání, myslím si, že ani pro nás není bez zajímavosti připomenout si jej. Podklady jsem čerpala z brožury, kterou k příležitosti oslav selského povstání vydala Asociace soukromých zemědělců, a autorem článku je Petr Chaloupka z Regionálního muzea v Litomyšli.

CO SE PORUČÍ, TO VYKONÁVAJÍ

Od konce třicetileté války (1648) uplynula dvě desetiletí. Zemi již dlouho netáhla drancující vojska, obyčejným lidem se přesto stále žilo špatně. Na vině byla šlechta ve velké většině odmítající vzdát se své vysoké životní úrovně, přestože jejich živitelů výrazně ubýlo. Sedlákům v celých Čechách došla v roce 1680 trpělivost.

Vlády na litomyšlském panství se v roce 1649 ujal rod Trautmannsdorffů. A hned pokračoval s proměnou způsobu hospodaření. Před válkou se rolníkům dařilo dobře. Platy vrchnosti byly většinou v penězích, jejichž reálná hodnota klesala. Páni se snažili vynahradit si klesající příjmy přechodem na hospodaření ve vlastní režii. V Litomyšli začali Pernštejní opožděně - až v r. 1629 založil Vratislav Eusebius nový velký pivovar a o rok později dvůr Pernštejn. Druhý z Trautmannsdorffů v Litomyšli Jan Bedřich (vládl 1650 - 1696) na něj čile navázal. Ke starým dvorům (Pernštejnu, Vlkovu, Tisové) teď přibýly nové nebo přikoupené a rozšířené dvory v Čisté, Dolním Újezdě, Heřmanicích, Sedlístce, Opatově, na Člupku, Horkách, Mendryce, Pohodlí a u Litomyšle (Hraběčin dvůr). Půdu k novým dvorům získával hrabě nejen z ladem ležících polí, ale i z nucených výkupů selské půdy. V nových dvorech bývalo jen minimum čeládky a nebyl tu chován tažný dobytek. Většinu práce museli zastat robotníci.

Právě robota se stala nejtěžší povinností. Její objem velmi vzrostl, z několika dní v roce na tři dny v týdnu, o „pilných pracích“ (žně, senoseč, setba, orba) na celý týden. Páni využívali formulaci z pernstejnského urbáře (soupisu povinností) z roku 1610: „Co se poručí, to vykonávají.“

Trautmannsdorffové posílali litomyšlské poddané i na svá vzdálená panství. Stovky sekáčů a děveček o žních chodily do Červených Peček u Kolína, sedláci vozili svými povozy zboží do Peček i do Velkých Němců u Brna. Další zátěží byla stavba panských chalup. Po roce 1660 jich na panství vyrostlo 447. Vrchnost je nechávala stavět, protože po válce rychle přibývalo obyvatelstva. Dřevo bylo dodáváno z panského lesa, ale všechnu práci (až na řemeslnou) museli odvést místní v rámci roboty. Šlechta robotou budovala i cesty apod. Když byla v letech 1678 až 1680 rozšiřována piaristická kolej v Litomyšli, na stavbě opět robotovali lidé z panství. Robotou se spřádalo také plátno pro vrchnost, která s ním obchodovala a prodávala jej např. až do Hraburku.

Páni si chtěli zajistit i větší finanční příjmy. Již za Pernštejnů se začal platit tzv. ovčí úrok za závazek, že pán nebude chovat ovce jinde než u litomyšlského dvora a nebude tak ohrožovat majetek sedláků. Platilo se dál, i když velké ovčiny vznikaly i jinde. Vyrobený sýr poté povinně odebírali poddaní. Stejně jako panské pivo, kořalku nebo ryby.

S hospodařením souviselo posílení osobní nesvobody poddaných. Různá omezení byla v platnosti již dlouho, ale až po třicetileté válce se začala důsledněji vyžadovat, protože páni chtěli mít absolutní kontrolu nad zdrojem svých příjmů. Obyčejný člověk se tak bez povolení nemohl vystěhovat z panství, poslat děti na studia nebo uzavřít sňatek.

Vrchnost nic neodpustila. Při vymáhání nedoplatek býval ve statku ubytován mušketýr na stravu a plat, dokud sedlák nepovolil a něco ze svého majetku neodprodal. Stejně nekompromisní byla i církev. Když český sněm v roce 1654 nařídil svěcení nedělí a svátků, bylo pro poddané obtížné najít čas na obdělání vlastní půdy. Za porušení hrozila pokuta.

V roce 1674 proběhla revizitace litomyšlského panství krajskými komisaři. Ti ve své zprávě konstatovali, že poddaní jsou ubozí, mají málo dobytka na obdělání polí, výsev činí špatně, pod platem drží nájemné krávy (na vlastní neměli peníze, proto si krávy pronajímali), pole ladem ležet nechávají, na placení kontribucí a úroků vrchnosti se zadlužují, mnoho robotují, a proto „zacházejí“. Komisaři uznali nutnost snížit kontribuci (plat státu). Nejvíce neobděláné půdy bylo na jihu a jihovýchodě Litomyšlska (až kolem 50%), proto zdejší sedláci byli radikálnější než ti ze severozápadu (tady zůstávalo neobděláno jen kolem 5%). Stav dobytka byl nízký, s tím souvisel nedostatek hnoje. Přidalo se nepříznivé počasí (v 60. a 70. letech panovaly dlouhé zimy, často přicházely záplavy). Možnosti přivýdělku (předání, tkání, formanství) byly také omezené. Není divu, že před rokem 1674 uteklo ze svých hospodářství 60 hospodářů, protože už nedokázali dostát svým závazkům.

Rolníci rozhodně nebyli se svojí situací spokojeni, není vyloučeno, že se brzy začali mstít. V letech 1656 až 1665 totiž na Litomyšlsku celkem pětkrát hořely panské dvory. To však byly jen předzvěsti blížící se bouře.

V roce 1679 vypukl ve Vídni mor. Na podzim císař Leopold I. utekl do Čech. Poddaní na královských panstvích se rozhodli jeho přítomnosti využít, začali mu předávat protestní petice a odpírali vykonávání robot. Na počátku roku 1680 bylo proti bouřícím se poddaným povoláno vojsko. 22.

března zakázal císař poddaným stěžovat si na vrchnost přímo u něho a odkázal je na krajské hejtmány. Současně zrušil všechna poddanská privilegia z období před rokem 1618, pokud nebyla nově potvrzena vrchnostmi, a zakázal jakákoliv srocování lidu. Povstání se přesto na jaře šířilo po celých Čechách a zasáhlo i na Moravu. Největší boje se odehrály na Bezdružicku, kde vojsko zaútočilo na sedláky opevněné na Ovčím vrchu u Čeliví a 49 jich zabilo. Během května byla potlačena i zbývající povstání. Následovaly procesy s vůdci povstalců, byly vyneseny desítky hrdelních trestů, další stovky vzbouřenců skončily na nucených pracích a ve vězení.

Ilustrační foto

NEJPRVE MUSÍ MÍT PÁNÍ PROVAZ NA KRKU

Již v únoru 1680 odmítali robotovat němečtí sedláci z Čisté. Velkou vzpouru na Litomyšlsku však zažehli až Češi.

Každou sobotu býval na zámku úřední den. V Litomyšli se tak sešli rychtáři z celého panství. Po vyřízení svých povinností se scházeli v hostinci Václava Morejna na náměstí a mluvili o těžkostech. Hlavně Matěj Abraham tu vedl řeči proti vrchnosti a robotám. Abraham, bývalý poříčský rychtář sesazený vrchností a největší hospodář ve vsi, stál také za první peticí žádající úlevu v robotách. Byla sepsána (v mírnější podobě než navrhoval Abraham a jiní radikálové) 19. března a hned i předána hejtmanovi panství Karlu Vilémovi Světelskému z Lichtenflusu. Autory byli jen Češi, protože německé sedláky se nepodařilo obeslat. Hejtmanova odpověď sedláky neuspokojila, a tak si vyžádali povolení napsat přímo hraběti Janu Bedřichovi. Na poradě 23. března již Němci nechyběli. Radikální text Abrahama a Martina Hetticha z Čisté opět neprošel. Čtyřčlenná deputace (dva Češi, dva Němci) vedená Abrahamem vyšla s umírněnou peticí až poté, co proběhla sbírka peněz na cestu mezi všemi poddanými. Hrabě ji přijal 6. dubna v Praze. Slíbil jen nestavět nově plánovaný ovčín, prodat panství Němčice u Brna a dvůr na Mendryce, což naděje sedláků ani zdaleka nenaplnělo.

Po 13. dubnu, kdy poddaným potvrdil hraběcí odpověď i hejtmán, začalo období radikalizace. Byla zahájena příprava ozbrojeného povstání, aktivní byli především Pavel Bejbl (Bejl, Bejvl), Matouš Bednář a jediný rychtář iniciativně vystupující proti vrchnosti Lukáš Veselík, všichni z Horního Újezdu.

Pokračování příště. Radka Kučerová

Pokračování z minulého čísla.

U naší brány v South B mávám ať zastavěj, naháněč se na mě tlemí, rukou mává kruhy, jako že se za chvíli otáčeš nazpět, to mám teda radost, jedem ještě asi pět minut a pak konečně – klopýtám uličkou ke spásnejm dveřím. Venku se motám jak

opítej. Tak to byla síla, na centrifuze bych si tolik neužil a zaplatil bych víc. Zlobivejm dětem bych to ordinoval za trest. Druhá cesta matatu je klidnější, jedu z centra do Kizita za klukama. Poprvé jedu sám. Adéla s Mary mě vyhazují před kruháčem z auta – přebíhám silnici a jdu k tržnici, která je zároveň shromaždištěm matatu. Afrika mě sevřela. Sem sám. Mám kapucu a velké nacpané bág. Chvilí mam sevržený i hrdlo, přejde to rychle. Černošky na mě pokřikují Hi Johnny, nereaguju, odpovídám jen těm co pozdravějí hezky svahilsky. Najdu matatu do Kayole. Cpu se dovnitř, zdá se že poslední místo je na pětáku. Ale ouha, přepočítal jsem se, sedaček je tu šest. K mý smůle se mezi mě a souseda vpusuje obtloustlej chlapík, zmáčkne mě jak olivu a půl hodinu jedu zkrouceně. Matatu nemá dobrý pérování, na každým bumpu a výmolu nadskakujem až ke střeše. Svou zastávku samozřejmě přejedu, vylezu na krajnici u lokální tržnice, točím se dokola a přes střechy nízkých baráků se snažím zahlídnout známý místo abych zjistil směr. Ujme se mě chlapík co mě prej dovede na místo odkud jezdí auta do Mihanga. Moc nemluví, zato to furt chce brát zkratka, nene, říkám, já jdu tady po asfaltce. Nakonec mě dovede na místo, dám mu pár šestáků a chystám se nasedat. Auto odjíždí až ve chvíli kdy už je úplně plný – štěstí mi zas nepřeje – sem poslední a zbylo na mě místo mezi řidičem a spolujezdcem. Jednu nohu nacpu vedle spojky, druhou pod palubku, mezi nohama mám šaltřpáku a pod prdelí polštářek. Z rádia vyzpěvuje lokální lidovej interpret. Vzpomenou si na tramvaje s nostalgii, ale přece – mohli by je trochu vyzdobit a občas něco pustit, aby se cestující netvářili tak zpružele.

NEHODY Říjen 7, 2009

Kde život náš je v půli se svou poutí. To nevím. Jistý ale je, že tu Nairobskou půlku už jsem přešel. Teda spíš přešel. Domeček se na týden proměnil v lazaret. Když se děcka v neděli vrátily z výletu na kráter Longonot, vypadalo to zprvu, že jsou jenom přismahli, uondani cestou a vyfoukaný zdejší prашným větrem, ale potom začaly Adly mandle a uzliny natékat a nos jí zčervenal rýmou, následovala Darina vlna nevolnosti, která se záhy přelila i na Amálku, Eva co už týden posmkrává a pokašlává se radši klidí do pokoje, nabírá to spád, Adly angína napozitíří odpoledne zakusuje i mne a je to. Naštěstí tady se myslí na nejhorší. Absolvujeme sérii testů, odběrů z prstu a mikroskopických pozorování v laborce jedné z našich klinik, i těch do mini kyblíčků se jmenovkou, kterých se účastní jen ti nejotřelejší – nostalgicky vzpomínaje že naposledy se ve svých ... hrabali snad ještě jako batolata. Vše završuje Betka velkým večerním opětovným vyšetřením z prstu na přístroji vypadajícím jako malý mixáční pultík s mikrofonom na šňůře – není to mikrofón, je to laboratorní zjišťovák, který vzápětí (po alchymickém míšení s tajemnými tekutinami) odhaluje že Adéla má v těle 37 bakterií a je to angína, Daria jich má asi jenom osm nebo dvanáct a je to viróza, Amálka skóruje 24 a vypadá to na vítězství ve virózách, Eva už pořadím nezamíchá – je to jenom něco pod

deset, podobně Alex, čeká se na můj test – mám jich tam 76 – ještě se do toho nějak míchaj bílý krvinky, ale v té chvíli už tomu přestávám rozumět. Raduju se z vítězství, jim další penicilin a jdu si zase lehnout. Penicilin sme sháněli s Betkou celý odpoledne, divný, ale v žádných lékárnách po městě nemaj a nedali nám ani v nairobských nemocnicích, a to je Betka doktorka. Doktoři jsou vůbec svět pro sebe. Jsou tu v domku málem v přesile, protože pořád nějaký další přilítaj a odlítaj z misí – nejčastěji ze Súdánu. Jako tuhle minulej týden Eva – měla na tričku něco jako: přežila jsem hlad, tuberkulózu, tyfus, záplavy a střílení. přežila jsem lékařskou misi v Súdánu. Mluvila o tom jako všichni – každý sem vozí své příběhy – navíc měla i fotky. Ke své smůle ji tu střetla lékařka Danko, která (čerstvě po škole) na svoji první misi (do Súdánu) mířila – stejně jako týden předtím Lenka a Lidia – který ale uvízli na letišti v Loca, protože celá oblast kam směřovaly byla z bezpečnostních důvodů zavřená. Tak Danko večer před odletem měla všechny ustřelený mandle a přestřelený končetiny a obřízky a amputace tupejma pilkama nejen v ústním podání, ale i na obrázcích. Pak na dvorku šlukovala jednu za druhou a moc nemluvila. Laco se taky vrací ze Súdánu, dnes jsme spolu drhli tank a dvoreček. Vypráví jak byl ohrožený, když se súdanci hádali kdo jim pomůže naložit bedny zásob a léků – vždycky za to něco málo dostali, tak se to jednou semlelo a musela to rozhodnout až rada starších. Říká jak jim jednou vybrali sklad, říká, rozkradli úplně všechno – ne že by sami věděli co – říkám, pak to prodávali na trhu – červený pilulky za patnáct a bílý za deset, Laco na to: zlatý sestry, ty aspoň věděly co kradou. Říká že ho tři měsíce v Súdánu vyčistily.

Zvláštní, člověk má tendenci snáz si pamatovat ty horší věci a příběhy, nebo mu alespoň snadněji tanou v mysli. Paměť se prý váže na emoce a silný prožitky. Tak se mi zrovna vybavujou všechny ty

trable a malé nehody a katastrofy, co se udály. Jako by nestačilo že voda neteče čtyři dny v týdně a elektriku vypínaj pravidelně třikrát. Začalo to n e n á p a d n ě – b o u c h l e j m a žárovkami, pojistkami a taky když Filip (zase) nestihl letadlo. Pak jsem si o okno rozsek hlavu, to bylo ale až potom, co Adél

lehce nabourala cisternu – zlí jazykové tvrdí, že to byl hovnocuc. Hlavu si následně rozsek i Filip – o stejný okno a trochu víc, jenže Filip je doktor – pohotově si ji zase zašil obyčejnou jehlou a nití – bez lokální anestezie a vydezinfikoval borovičkou – jako Rambo, říká Alex z Ukrajiny, ale Rambo by si ji patrně pochcal. To bylo den předtím než Darie před očima zastřelili člověka – vedle auta, jak krokem projížděla, u nás na South B na cestě do našeho lokálního supermarketu, kterou projíždíme každé den, dva dny předtím než nás do kuchyně přilákalo šplouchání vody jehož příčinou byl kohoutek co uletěl, a to pro jistotu vůbec nemluví o trablích s každodenním chodem našich projektů – managementem a administrativou, jak by řekli manažeři a administrátoři. Ale to my nejsme. Jsme logisti, dobrovolníci a samozřejmě lékaři. Jako právě Alex. Momentálně chodí pracovat do slumu – aby toho nebylo málo tak rovnou do Kibery. Kibera – slyšíte jak zlověstně to zní? Jako tubera. A to jste ještě neviděli tu nedozírnou šedavou plochu vlnitýho plechu a prachu. Kibera je velká. Velká, velká, velká. Říká se, že je to největší slum na africkém kontinentě a druhé největší na světě hned po Sao Paulu – ale nevím, nikdo nedokáže spočítat lidi, co žijou ve slumu. Alex mi jednou řek: nevím proč, ale moje medicína je temná medicína. Zpátky na Ukrajině pracoval deset let jako anesteziolog (umrtvovač?) a resuscitolog (oživovač?) na záchranných stanicích pro bezdomovce. Tady na oplátku slum – tyfus, tuberkulóza, AIDS a spousta dalších nemocí, pro který nemám jméno, plus mraky much a nezaměnitelný pach. Nevím proč, ale tenhle text je temnej text.

Pokračování příště. Václav Kovář mladší

Indiánská chaloupka

V neděli odpoledne 8. 8. 2010 nás vláček zavezl do Vysokého Mýta. Z města jsme se ploužily indiánskou chůzí do Knírova. Sluníčko nás doprovázelo celou cestu a my všechny jsme se těšily na krásně chladnou faru v Knírově. Na zahradě nás čekalo překvapení – pravé indiánské týpí. Potom jsme se ubytovaly. Po ochutnávce všech výborných buchť nás čekal slavnostní sněm v týpí.

Za rytmů bubnů čekala ve stanu rada starších na 18 indiánek. Starší se představily indiánskými jmény a požádaly je, aby si každá vymyslela své indiánské jméno. Děvčata byla seznámena s pravidly chaloupky. Každá obdržela deník, do kterého si měly zapisovat, co se jim daný den líbilo. Indiánka Persi (z rady starších) přiběhla do týpí s dopisem od malé indiánky. V dopise nás prosila o pomoc při záchraně jejího mladšího brášky, kterého unesl znepřátelený kmen. Rozhodly jsme se, že ji pomůžeme. Indiánky dostaly čelenky, které byly však bez peří. Když se jim podařilo splnit nějaký úkol, při večerním sněmu dostaly jedno péro. A tak se čelenky plnily. Indiánky byly velice šikovné, vyrobily si krásná trička, pravé indiánské šperky, vybojovaly totem a nádherně ho pomalovaly, naučily se jezdit na koni, dokázaly si uvařit polévku na ohni, naučily se poznávat rostliny a zvířata, prokázaly velkou odvahu při samotce, pilně plnily služby a mnoho dalších.

Společnými silami se nám podařilo zachránit bratříčka a jeho sestřička nám osobně přišla poděkovat i s náčelníkem kmene a obdarovala indiánky malými dárečky.

Chaloupka se nám chýlila ke konci, takže zbývalo dát faru skoro=) do původního stavu. A před odjezdem poslední (nejhlasitější) pokřik!!!

Umpaje Umpaje, esuela lokotě, loko loko, lebufo, jetuuká!

Helena Kučerová

Rozloučení s prázdninami

Poslední prázdninovou neděli, jak je již dlouholetou tradicí, se v údolí „U třech kocourů“ konalo Rozloučení s prázdninami.

Tuto akci navštívilo opět velké množství rodin s většími i menšími dětmi i některé babičky a dědečkové, za což všem děkujeme. Pro děti byly připraveny různé disciplíny a atrakce. Nejoblíbenější atrakcí bylo ježdění na čtyřkolce. Tímto chceme moc

p o d ě k o v a t sponzorovi, který nám čtyřkolku ochotně zapůjčil a tím udělal radost nejen dětem, ale i dospělým, kterým tím připravil nevšední zážitek.

Č a s t ý m p r o b l é m e m minulých let bylo počasí, kdy mraky a dešť

znepříjemňovaly nejen přípravy této akce, ale i průběh celého odpoledne. Letos nám však počasí neskutečně přálo a přilákalo hodně lidiček, kteří mohli tak strávit poslední prázdninovou neděli v přírodě.

Pro všechny, kteří přišli, bylo p ř i p r a v e n o občerstvení a pro děti navíc drobné dárečky jako odměna za jejich snažení. Nebylo by to však možné, kdybychom nenašli p o d p o r u a pochopení u našich sponzorů, kterým moc děkujeme za jejich štědrost. Děkujeme také všem, kteří letošní akci připravili a po celou dobu se snažili o hladký průběh. Doufáme, že toto loučení nebylo poslední a že se příští rok sejdem zase.

Marcela a Pavel Jílkovi

Foto: Jílkovi

Co se děje za dveřmi ZŠ

Zahájení nového školního roku

Povinná školní docházka začala v Sebranicích a v Lubné proti jiným školám poněkud později. Mohla za to rekonstrukce školní budovy v Sebranicích, zvláště pak výměna oken. Proto se

začátek nového školního roku posunul na 6. září a nutno dodat, že dětem toto nezvyklé prodloužení prázdnin vůbec nevadilo. Přesto, že by ještě delší prázdniny mnozí z žáků jistě uvítali, na sál kulturního domu v Sebranicích, kde zahájení školního roku tradičně probíhá, ale už v pondělí přijít museli. Tady se

setkali se svými spolužáky a učiteli a poté, co je všechny uvítala ředitelka školy Mgr. Jitka Kučerová, jim do nového školního roku mnoho zdaru při studiu popřáli nejen zástupci obou obcí - starosta Lubné Josef Chadima a místostarosta Sebranic Pavel Jílek, ale také zástupce rady rodičů pí Tmejová. Milým slůvkem přítomné potěšil P. Vojtěch Glogar. Slavnostního uvítání se dostalo zvláště novým prvňáčkům, které na pódium doprovodili současní čerství žáci devátého ročníku a drobnými dárky je potěšily pí Sýkorová a pí Grundová ze svazu Lubenských žen.

Myslím, že srdce Jana Amose by zaplesalo nad žactvem v zaplněném sále, a mně už nezbyvá, než jen popřát všem dobrý start v novém školním roce a všem žákům, učitelům a rodičům mnoho pohody, radosti, trpělivosti a vzájemné spolupráce.

Radka Kučerová

Do školních lavic letos poprvé zasedli tito žáci:

Doseděl Dominik
Glänznarová Tereza
Hegr Jan
Chadima Filip
Jána Pavel
Jílek Jiří
Kárská Adéla
Klusoňová Šárka
Kotouček Filip
Kuchtová Tereza

Kvasničková Michaela
Kyselý Jan
Kysilková Nina
Neumeister Lukáš
Procházka Jiří
Renzová Aneta
Vostřelová Gabriela
Vítová Lucie
Vostřel Jan
Zavoral Vít

Foto: Radka Kučerová

Komunální volby

Vážení spoluobčané, chceme touto cestou upozornit na vznik nového sdružení „Nezávislých kandidátů“ do Zastupitelstva obce Sebrnice. Jedním z hlavních cílů tohoto sdružení je změna komunikace vedení obce s občany.

Seznam kandidátů :

č.	jméno	věk	trvalé bydliště	povolání
1.	Patočka Jiří	50	Sebrnice 325	stavební technik
2.	Střiteský Josef	37	-, - 319	technik ČEZ
3.	Kocichová Jana	47	-, - 312	ekonomka
4.	Pohorský Petr	31	-, - 124	vedoucí prodeje
5.	Svobodová Jana	33	-, - 66	ad.pracovnice, MD
6.	Boštík Václav	36	-, - 346	finanční poradce
7.	Tmejová Václava	54	-, - 309	ředitelka MŠ
8.	Karalová Lenka	51	-, - 42	finanční poradce
9.	Tměj Josef	49	-, - 315	soukromý zemědělec
10.	Šmíd Petr	38	-, - 58	obchodní referent
11.	Synek Tomáš	33	-, - 262	technik
12.	Střiteská Jaroslava	59	-, - 81	důchodkyně

Pro naše spoluobčany jsou vytvořeny webové stránky - <http://jinisebrnice.blog.cz//>, na kterých jsou jednotliví kandidáti představeni a kde můžete vyjádřit své názory a podněty pro činnost nového zastupitelstva.

Připomínáme

Občanské sdružení **Diakonie Broumov**

VYHLAŠUJE HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

- **Letního a zimního oblečení - dámské, pánské, dětské**
- **Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon**
- **Látek - minimálně 1m² - prosíme, nedávejte nám odřezky a zbytky látek**
- **Domácích potřeb - nádobí bílé i černé, skleničky- vše nepoškozené**
- **Peří, péřových a vatovaných příkrývek, polštářů a dek**
- **Obuvi – veškeré nepoškozené**

VĚCI, KTERÉ VZÍT NEMŮŽEME:

ledničky, televize, počítače a jinou elektroniku, matrace, koberce – z ekologických důvodů, nábytek, jízdní kola a dětské kočárky - ty se transportem znehodnotí, znečištěný a vlhký textil

Sbírka se uskuteční :

dne: 19. října 2010

čas: od 12 do 16 hodin

místo: bývalá zubní ordinace, č.p. 32

Věci prosíme zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se

nepoškodily transportem!

Děkujeme za Vaši pomoc.

Bližší informace Vám rádi sdělíme: tel. 224 316 800, 224 317 203

Upozornění

Český svaz zahrádkářů
zahajuje tradiční
MOŠTOVÁNÍ OVOCE,
a to každý **pátek od 12 do 17 hodin**
až do konce října.

Zastupitelé se loučí

Ve středečním pošmourném podvečeru 15. září se v zasedací místnosti obecního úřadu konala poslední schůze stávajícího zastupitelstva obce. Bližící se komunální volby zcela jistě zamíchají kartami, a proto jsem současné zastupitele obce požádala o společnou fotografii nejen pro kronikářské a archivní účely.

V uplynulém volebním období 2006 - 2010 zastupovali naši obec tito Vámi zvolení lidé:

Pavel Jílek, Zdeněk Jílek, František Kalvoda, Lenka Karalová, Ing. Petr Klejch, Jiří Kmošek, Hana Kopecká, Václav Kovář, Božena Kučerová, Anna Marešová, Jiří Patočka, Václava Tmejová

Ve volbách v roce 2006 byli do zastupitelstva zvoleni Václav Klejch (zemřel) a Marie Lorencová (odstoupila). V průběhu volebního období je nahradili Zdeněk Jílek a Anna Marešová.

Radka Kučerová

Starosta: František Kalvoda
Místostarosta: Pavel Jílek

Kontrolní výbor: předsedkyně - Lenka Karalová
členové - Václava Tmejová, Jiří Patočka

Finanční výbor: předsedkyně - Božena Kučerová
členové - Hana Kopecká, Ing. Petr Klejch

Kulturní komise: předsedkyně - Václava Tmejová
členové - Jiří Kmošek, Hana Kopecká,
Anna Marešová
přizvaní občané - Marie Kopecká

Komise pro výstavbu:
předseda - Jiří Patočka
členové - František Kalvoda, Pavel Jílek,
Václav Kovář

Komise veřejného pořádku a komise pro údržbu zeleně:
předseda - Pavel Jílek
členové - Václav Kovář, Jiří Kmošek,
František Kalvoda

Zleva stojící: Ing. Petr Klejch, Jiří Patočka, Pavel Jílek, Hana Kopecká, Zdeněk Jílek, Václav Kovář, František Kalvoda, Jiří Kmošek

Zleva sedící: Václava Tmejová, Božena Kučerová, Lenka Karalová a Anna Marešová

Foto: Radka Kučerová

Podzimní výstava

Vážení spoluobčané,
kulturní komise Vás srdečně zve na tradiční
PODZIMNÍ VÝSTAVU,
která se bude konat

v sobotu 30. 10. 2010 od 14 do 18 hodin a

v neděli 31. 10. 2010 od 8 do 17 hodin

v kulturním domě v Sebranicích.

Obsah výstavy bude s malými obměnami podobný jako každý rok, budete mít možnost nejen si prohlédnout, ale i nakoupit

- výpěstky místních zahrádkářů, včelí produkty
- háčkované oděvní doplňky, patchwork, paličkované jemné výšivky našich šikovných žen
- medové perníky
- vánoční ozdoby (slaměné, vyřezávané...)
- různé korálky, smaltované šperky
- keramiku užitek i dekorativní
- zahradní doplňky
- dřevořezby
- knihy pro děti i dospělé
- květiny i květinové vazby
- obrazy malované na hedvábí od paní Terezy Uherkové
- výstavu prací dětí mateřské i základní školy

Naše děti budou mít opět možnost vyzkoušet si svou zručnost v mnoha pracovních dílnách. Nově budete mít možnost zastavit se, posedět a dát si teplý nápoj, k tomu ochutnat něco z dobrot, jaké pekly naše babičky.

V zasedací místnosti OÚ bude opět instalována výstava fotografií. Tentokrát bychom rádi zveřejnili snímky na téma

Z dob našeho dětství,

ale i z doby dospělosti a zároveň i současnosti (abychom mohli hledat, hádat, porovnávat, poznávat...). Doufáme, že tentokrát se nebudete tolik rozmyšlet poskytnout nám fotografie, jistě si vzpomínáte, že minulý rok jste si velmi rádi prohlíželi vystavené snímky, vzpomínali a hádali, kdo je kdo. Oba dva dny bylo u této výstavy hodně veselo.

Kam fotografie dávat? Na Sebranicích bude v obchodě umístěna sběrná krabice, v místní části u koupaliště můžete dávat fotografie paní Marcely Jílkové nebo paní Jaroslavy Stříteské, na „Poserce“ dávejte foto paní Janě Svobodové, na Kališti paní Evě Vostřelové, v části kolem obchodu paní Lence Karalové a paní Janě Kocichové, na Pohoře paní Vendule Tmejové. Všechny fotografie popište, abychom věděli, komu je máme vrátit. Předem moc děkujeme za Vaši ochotu.

A protože budou vystaveny fotky z dětství, chtěli bychom výstavu doplnit dalšími předměty z naší minulosti. Pokud najdete na půdě starší dětské hračky, dětské oblečení, starou kolébku, školní potřeby, budeme rádi, když nám je na výstavu zapůjčíte.

A na závěr ještě jedna prosba. Přečetli jste si, že přítomní návštěvníci Podzimní výstavy budou mít možnost ochutnat něco z dobrot, jaké pekly naše babičky a maminky. Věříme, že se mezi Vámi najdou šikovné hospodyňky, které upečou něco dobrého podle receptů svých nejbližších a donesou ochutnat. Buchty, koláče, záviny, bábovky, cukroví a další dobroty můžete přinést na sál kulturního domu v pátek 29. 10. od 15 do 18 hodin nebo v sobotu 30. 10. od 9 do 13 hodin. Moc Vám děkujeme za ochotu a pomoc.

A hlavně se budeme těšit na Vaši návštěvu !

Kulturní komise

Fotbalové ozvěny elévů

Zahájení sezony - podzim 2010 - 2011

V kategorii elévů došlo k velkým změnám. Počet hráčů se snížil ze 7 + 1 na 5 + 1, hrací plocha z poloviny velkého hřiště na rozměr 25 m x 45 m, což není někde ani polovina poloviny hřiště dospělých, a nakonec i možnost přihlásit v okrese starší a mladší nebo smíšená mužstva podle možností oddílů.

V našem mužstvu zůstalo 14 hráčů + 4 začínající, tak jsme se rozhodli přihlásit na soutěž starších a mladších. Ve starších - to je ročník 2000 - 2001, máme sice jen 5 hráčů, ale můžeme je doplnit z mladších, kde je několik borců, kteří v minulém ročníku patřili k oporám týmu.

První turnaj 28. 8. v Jaroměřicích

Poslední prázdninový víkend odjelo naše mužstvo na turnaj do Jaroměřic. Bohužel, jak to o prázdninách bývá, sešlo se nás u kabin jen 10 a to je na dvě mužstva málo. Jak se později ukázalo, byli na tom ostatní stejně. Po domluvě jsme mladší zkorigovali na 4 + 1 a trochu zmenšili hřiště.

Sestava mladších:

Kučera Lukáš
Kuchta Vít Jílek Martin
Vostřel Jan Šturm

střídal: Kopecký Martin

výsledky:

Sebranice - Horní Újezd
5 : 2 (3 : 1) branky Šturm, Jílek 4x
Sebranice - Jaroměřice
4 : 2 (1 : 1) branky Šturm 3x, Kuchta

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Kysilka Matěj Jiráň Jan
Kučera Lukáš
Kysilka Lukáš Jílek Martin

výsledky:

Sebranice - Horní Újezd
10 : 1 (7 : 1)

branky: Jiráň 3x, Jílek Martin 2x, Kysilka Lukáš 1x, Kysilka Matěj 3x, Kučera 1x

Jaroměřice - Sebranice
4 : 1 (1 : 1)

branka: Kučera

Nespornou výhodou hracího systému mladší starší je to, že si zahrají všichni mnohem víc než při smíšené soutěži. Do soutěže se přihlásilo 7 oddílů, proto musí pořádat turnaj současně dva oddíly, jeden v počtu čtyř a druhý v počtu tří mužstev.

Sebranice 5. 9. 2010

Druhý podzimní turnaj - tentokrát na domácí půdě.

Nastal konec prázdnin a dovolených, a tak jsme se sešli všichni. Soupeřem nám tentokrát kromě Čisté byla v minulé sezoně hodně silná Borová a Dolní Újezd, který hrál ještě vloni krajský přebor. Starší až na poslední zápas s Borovou hráli výborně. V souboji s Dolním Újezdem tleskali některým akcím i fanoušci soupeře. Mladším se dařilo o něco méně.

Sestava mladších:

Jílek Lukáš
Jílek Martin Kuchta Vítězslav
Šmíd Dominik
Vostřel Jan Šturm Jiří

střídal: Kopecký Martin

výsledky:

Sebranice - Čistá
8 : 0 / 4 : 0 /

branky: Šmíd 4x, Vostřel 2x, Jílek M., Kopecký M.

Sebranice - Dolní Újezd
1 : 4 / 0 : 2 /

branka: Šmíd

Sebranice - Borová
0 : 1 / 0 : 0 /

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Patrik Jiráň Jan
Kysilka Matěj
Kučera Lukáš Boštík Filip

střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek

výsledky:

Sebranice - Čistá
10 : 0 / 5 : 0 /

branky: Vrabec 4x, Kučera 3x, Kysilka M. 2x, Jiráň

Sebranice - Dol. Újezd
7 : 3 / 3 : 1 /

branky: Kysilka M. 2x, Boštík F. 2x, Jiráň, Šmíd, Bartoš

Sebranice - Borová
2 : 3 / 1 : 2 /

branky: Jiráň, Boštík

Horní Újezd 11. 9. 2010

V sobotu 11. září pořádali sousední Horní Újezd v pořadí třetí turnaj starších a mladších přípravek. Hrál se za pěkného počasí a zúčastnila se tato družstva: Horní Újezd, Dolní Újezd, Čistá a Sebranice.

Tito soupeři, jak se ukázalo po dvou odehraných turnajích, budou hlavně pro naše starší z kategorie těch lehčích. Odjeli jsme téměř kompletní, chyběl pouze Honzík Vostřel. Roli favorita jsme potvrdili beze zbytku. Překvapili mladší, kteří porazili po velmi dobrém výkonu Dolní Újezd.

Sestava mladších:

Jílek Lukáš
Šturm Jiří Kuchta Vít
Šmíd Dominik
Jílek Martin Kopecký Martin

střídal: Vazler Matěj

výsledky:

Sebranice - Horní Újezd
4 : 1 / 1 : 1 /

branky: Šmíd 2x, Jílek M. 2x

Sebranice - Dolní Újezd
2 : 1 / 1 : 1 /

branky: Jílek M., Vazler

Sebranice - Čistá
6 : 0 / 4 : 0 /

branky: Jílek M. 4x, Šmíd 2x

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Radek Jiráň Jan
Kysilka Matěj
Kučera Lukáš Boštík Filip

střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek

výsledky:

Sebranice - Horní Újezd
12 : 0 / 6 : 0 /

branky: Jiráň 4x, Kysilka M. 3x, Vrabec 2x, Kysilka L., Kučera, Zindulka

Sebranice - Dolní Újezd
7 : 1 / 3 : 0 /

branky: Kysilka M. 2x, Vrabec 2x, Bartoš, Boštík, Kučera

Sebranice - Čistá
8 : 2 / 3 : 1 /

branky: Kysilka M. 3x, Jiráň 3x, Boštík, Bartoš

Knínice 18. 9. 2010

Asi šest kilometrů od Boskovic, tak daleko, odjeli naši nejmladší fotbalisté bojovat o body. Tato vesnice hraje svoji soutěž smíšených přípravek na Blanensku. Protože mají více dětí, spojili se s nedalekými Jaroměřicemi a hrají také na Svitavsku. Kluci si museli trochu přivstat, ale na výkonu to nebylo nijak znát. Měl to být turnaj za účasti čtyř mužstev,

Fotbalové ozvěny elévů a mužů

bohužel Dolní a Horní Újezd pro poruchu na autobusu nedorazil, tak jsme odehráli jen jedno soutěžní utkání starších a jedno mladších. Domácí trenéři svolali narychlo několik dalších hráčů a nabídli nám, jestli si nechceme ještě zahrát mimo soutěž. Nejdříve několik našich doplnilo mužstvo Kninice proti Jaroměřicím a potom naši hráli proti domácím, doplněným hráči Jaroměřic. Kluci si přece jen víc zahráli a myslím, že nakonec byli všichni spokojeni. V soutěžním utkání nastoupili naši takto:

Jílek Lukáš
Šture Jiří Kuchta Vít
Šmíd Dominik
Jílek Martin Vostřel Jan

střídal: Vazler Matěj

výsledek :

Jaroměřice - Sebranice

1 : 2 (1 : 2)

branky: Vostřel, Vazler.

Sestava starších:

Zindulka Jiří
Bartoš Patrik Jiráň Jan
Kučera Lukáš
Kysilka Matěj Boštický Filip

střídali: Kysilka Lukáš, Vrabec Radek

výsledek:

Jaroměřice - Sebranice

0 : 9 (0 : 5)

branky: Kysilka M. 3x, Kučera 2x, Boštický, Jiráň, Bartoš,

Kysilka L.

Fotbalové ozvěny elévů připravil Václav Kovář st.

Výsledek vypadá jasně, ale hotové to dlouhý čas nebylo **FK Sokol SEBRANICE - FC RYCHNOV na Moravě**

3 : 0 (1:0)

Švábi se prý schází na pivo celou věčnost, jak praví lidová moudrost. Nějak tak se scházeli sebraničtí diváci, ještě deset minut před pátou tam nebyla ani noha. Nakonec jich něco kolem dvou stovek dorazilo a byli víc spokojeni s výsledkem nežli s výkonem. Tak to ale někdy chodí. Představilo se jim toto mužstvo:

Schüch
J. Chadima Neumeister Nezbeda Kárásky
Opršál Z. Horníček J. Horníček Jireček
Betlach Karlík

Střídali: 57. Kalánek za Betlacha, 69. Karal za Karlíka. Přípraveni Klusoň, M. Chadima, J. Radiměšský. Rozhodčí Pavlas z Pardubic, klajny Klíma a Kříž od tamtéž, žluté karty výrazně pro domácí (4:1), což žádná sláva není.

Začalo to jako z pohádky. Betlach hned v 1. minutě potáhl míč po pravé straně a jeho přihrávku nadvakrát zužitkoval Honza Horníček, vedli jsme tak velmi záhy 1:0. V 5. min. Karlík po centru J. Horníčka hlavičkoval mimo tyče, načež naše převaha se začala pomalu rozpívat do ztracena. Nicméně v 17. min. pohotově tečovaná střela Z. Horníčka vypadla brankáři Strnadovi, žel však jen těsně na roh. Rychnov pak získal opravdu pole, s výjimkou jednoho nastřeleného břevna to byly našťastí jen střely rázu propagačního. Tři minuty před přestávkou však přišla naše dvojnásobná šance jak hrom. Karlík se ocitl ve výborné pozici, propásl však ten nejvhodnější okamžik a následná střela zblízka šla jen do tyče. A co čert nechtěl, odražený míč poslal J. Horníček nad břevno! Do kabin jsme tak šli jen s hubeným jednogólovým náskokem, po pravdě řečeno to však obrazu hry docela správně odpovídalo.

Hosté druhý poločas začali tak jako končili ten první, tedy útočně, a v 53. min. zachránil výběhuvší Schüch nohou. Pak však naši začali opět získávat půdu pod nohama, v 61. min. zasahoval Strnad po střele J. Horníčka s vypětím sil na roh. Docela vyšlo dvojí střídání, zejména patričně zdravě zlý Kalánek byl hodně vidět. Oba střídající byli u druhého gólu. V 71. min. vyslal Karal kolmo právě Pavla Kalánka, který podél vybíhajícího gólmána zvýšil na 2:0. Pak už naše hra měla ty správné parametry a dalo se

na to na všechno koukat. V 78. min. po dobré kombinaci a přízemním centru Opršála dorážel na konečných 3:0 Tomáš Jireček. Snížit mohl pět minut před závěrem z trestného kopu Černušák, mířil ale jen do boční sítě. Poslední minuty se spustil jak se patří vydatný lijavec jak od Cimrmana a bylo dohráno.

Další kolo jedeme do Lanškrouna na jejich zatím úspěšné běčko, v sobotu 11. září ještě od 17 hodin přivítáme z I. A třídy sestoupivší Semanín. Tuto středu by se mělo hrát přípravné utkání doma s Litomyšlí, ještě to však není "na beton". Dáme vědět.

Prý překvapení. Proč? To bychom se zbytečně podceňovali. I Roman Šebrle může dosvědčit, že jsme byli lepší!

TJ LANŠKROUN B - FK SOKOL SEBRANICE 0 : 1

(0:0)

Že po čtyřech kolech vedoucí pozice béčka Lanškrouna ještě nic neznamená, to nám bylo jasné. S tím jsme také k zápasu přistupovali. Na podmáčeném terénu rozhodovaly i jiné faktory než fotbalové myšlení. Nešlo přihrávat po zemi, míč brzdily vodní kaluže. Předkopnout a utíkat. Tak jak to umí nejslavnější lanškrounský rodák všech dob, olympijský vítěz Roman Šebrle, který se ve druhém poločase objevil v hledišti. Byl svědkem boje se soupeřem i s vodním živlem, jenž po zásluze skončil třibodovým exportem do Sebranic. Nebyli jsme úplně komplet, Jarda Betlach maká na Vertexu jak o život, další útočníci Karlík a Červ pro zranění či nemoc byli jen na lavičce, ale do hry zasáhli v pravý čas.

Základní sestava:

Schüch
J. Chadima Neumeister Nezbeda Kárásky
Kalánek Opršál J. Horníček Z. Horníček
T. Patočka Jireček

Změny: 56. Jireček a Z. Horníček - J. Patočka a Karlík, 76. Opršál - Červ. Přípraveni Klusoň a K. Radiměšský, velmi dobrý a na výsost spravedlivý arbit Heger z Moravské Třebové. Naši diváci se do počtu tým domácím přinejmenším vyrovnali a zvukově měli rozhodně navrch.

Čtvrt hodiny se nic mimořádného nedělo. Oba soupeři věděli, že jakákoliv hrubka na tomto terénu, vhodném spíš pro Dvořákovu Rusalku, by měla následky nedozírné. Té chybičky se jako první dopustili domácí v 16. minutě. J. Horníček přihrál do dobré pozice Opršálovi, střelil se však mělo na rybníku výhradně vrchem. Tři minuty poté kryl tvrdou ránu Schüch, vzápětí domácí gólman zmařil možnost Kalánkovi. Pak dobře mířil Z. Horníček, k radosti chyběly jen centimetry a krátce před půlí vystřelil z úhlu k protilehlé tyči Kalánek. Brankář by neměl šanci, ale míč svištěl kolem vinglu do autu. Celkově jsme v první půli byli herně o poznání lepší.

Hned po přestávce se domácí gólman zapomněl po výkopu na vápně, dalekonosná střela Opršála však cíl nezasáhla. Pak došlo ke dvojímu střídání najednou, když Jireček i Z. Horníček museli pro obnovené zranění dolů. Po delší době jsme tak měli na hřišti oba bratry Patočky, kteří "na potkání nejsou k rozeznání" (Smetana: Čertova stěna, dvojníci Rarach a Poustevník...). Zpět k fotbalu, hned po svém nástupu do boje se dvakrát připomněl náznakem šanci Honza Karlík. Díky za to, že vůbec jel, ještě v pátek ležel s horečkou 38,5 (nad nulou, prosím pěkně!). Kolem 65. minuty měli domácí svou nejlepší desetiminutovku. Jednu šanci jsme jim připravili sami - zachraňoval u tyče Robert Schüch - velký závar nastal krátce poté, kdy nám opravdu hořela koudel u... (no, u toho přece, kde záda ztrácí své slušné pojmenování...). Zapeklitou situaci vyřešil domácí útočník dorážkou vysoko do zamračené oblohy. Poslední čtvrt hodinu jsme už zase hráli spíš my. Karlík střelil těsně kolem tyče, agilní Kalánek po Opršálově rohu hlavičkoval tamtéž. Jedinou šanci Lanškrouna v závěru zlikvidoval Schüch a pak to přišlo. V 83. minutě se v poněkud nepřehledné situaci před domácí brankou nejlépe zorientoval Honza Karlík a takovým lahodným obloučkem rozhodl o výsledku. Stav 1:0 jsme už uhájili s přehledem, soupeř šanci na korekci už v samém závěru nedostal. Výsledek a výborný výkon je darem početným našim příznivcům, kteří o sobě dali hodně vědět. A také svému trenérovi, jenž ze zcela pochopitelných důvodů tentokrát na "lávce" chyběl. Z lavičky to dirigoval Jirka Haupt, na hřišti především suverénní Michal Neumeister. Tuto sobotu 11. září přivítáme na jaře ještě A třídní Semanín, který včera získal skalp Ústí a první body.

Výhra bez větších problémů - a mohla být i vyšší FK SOKOL SEBRANICE - TJ SEMANÍN 3 : 0 (1:0)

Semanín dobře známe, hrávali jsme tam v minulosti i zimní turnaj a většinou jsme byli úspěšnější. Tento soupeř nám v posledních letech "utekl" do I. A třídy (vyhrál před časem i v Litomyšli), teď ovšem spadl a zřejmě nastávají problémy i o soutěž níž. Ale to je jejich věc, tým mají teď hodně mladý. To na naší lavičce je "vyprodáno" (a to ještě máme Betlacha a dvakrát Radiměřského), do hry můžeme vždy vpustit maximálně jen čtrnáct hráčů. Takže tentokrát to vypadalo takto:

		Schüch		
J. Chadima	Neumeister	Nezbeda	Kárský	
Opršál	J. Horníček	Jireček	Z. Horníček	Kalánek
		Karlík		

Změny: 65. Karlík - Červ, 81. Kalánek - T. Patočka, 86. Kárský - Klusoň. Přípraveni dále M. Chadima a J. Patočka. Rozhodčí Kutřín z Heřmanova Městce, pomezní Čápay a Ziegler (oba z Přelouče). Diváků oficiálně 260, do tří stovek však mnoho nechybělo.

Hrát doma jen na jednoho klasického útočníka se může jevit jako přílišná opatrnost, pětičlenný konglomerát za nimi je však laděn vesměs útočně, takže jich útočí někdy i šest. A to ještě dva góly dával předstoper. V úvodu vykopával Karlíkovu střelu po Kalánkově akci obránce z čáry, v 5. minutě však už to bylo 1:0. Honza Karlík střelil (nebo spíš centroval) po zemi zprava na Kalánka, z něhož měl zřejmě bek Sibt přímo hrůzu, a tečoval míč do vlastní sítě. Gól však píšeme tomu, kdo stál u zrodu akce, tedy Karlíkovi. Začalo to tedy podobně jako proti Rychnovu a bohužel to taky tak pokračovalo. A že další šance byly! Jireček střelil po Karlíkově akci těsně mimo tyče, ve 20. min. utekl opět Karlík po své pravé straně a míč si to namířil jen do tyče a do autu. Další, již zcela kolektivní příležitost se nabízel v 29. min., byl z toho jen rohový kop. Z ojedinělých útoků omlazeného týmu hostů velké nebezpečí nehrozilo, dvakrát se připomněl Schüch, když si lehce poradil s víceméně propagačními střelami Šimka a kapitána Dvořáka.

To čtyři minuty po pauze mohlo být z nenápadné akce Semanína opravdu zle, když zadáci nechali zcela volného Bednáře, Robert Schüch v brance se však umí postavit tam, kde být má, a míč nohou kryl. Další minuty nebyly moc pohlédné, byla to tak trochu okopávaná, často se hra přerušovala. I nadále jsme přesto byli útočnější, mladý gólman hostů Patrik Hůlka se měl co ohánět. V 66. minutě kryl mimo jiné ošemetnou ránu Kalánka po přihrávce Opršála. V 71. min. docela nečekaně vystřelil z dobrých třiceti metrů Pepa Nezbeda a bombu do vinglu by nechytal ani bájný Plánička nebo spartan Blažek (ten už vůbec ne). 2:0! Roman Flidr v hledišti se v tu chvíli viditelně zasníl - tak takhle nějak jsem kdysi střelil i já... (třeba ještě zase bude!). Vzápětí jsme mohli znovu zvýšit, obrana soupeře včetně gólmana byla z naší kombinace úplně "z domečku", ale jaksi jsme pro samou krásu zapomněli to hlavní, tedy vystřelit... Nadržený Kuba Červ v 81. minutě pronikal důrazně do vápna, bývalý Třebovák postarší již Petr mu nestačil a ze zadu jej zkosil. Náš osvědčený exekutor penalt číslo 2 (Karlík již na place nebyl) Pepa Nezbeda bezpečně zvýšil na 3:0. V samém závěru pak ještě Červ střelil v dobré pozici nad břevno a to bylo všechno.

K celkovému výkonu by mohly být nějaké ty výhrady, ale v podstatě to stačilo a početní diváci rozhodně nepovažovali ty dvě hodiny zářiového podvečera za ztrátu času. V sobotu hrajeme ve Verměřovicích v podhůří Orlických hor, chystá se tam prý početná výprava, takže se těšme na ještě podstatně lepší výkon mančafu - bude zapotřebí! Hraje se už v 16. 30 stejně jako příští zápas doma s Pomezím. A tady pozor, kope se výjimečně v neděli 26. září!

Porážka, která se rozhodně konat nemusela SOKOL VERMĚŘOVICE - FK SOKOL SEBRANICE 2 : 1 (1:1)

Po třech vítězstvích v řadě jsme si zajeli k Letohradu do Verměřovic zase jednou pro prohru. Že byla z kategorie těch nadmíru zbytečných, potvrdí všichni, kdož tam byli. Stejného názoru byli i uznalí domácí diváci. Na nastřelené tyče či břevna a neopískané penalty se však nevyhrává. Nebudeme se ale na nic vymlouvat, prohráli jsme si to prostě sami. Sestava:

		Schüch		
J. Chadima	Neumeister	Nezbeda	Kárský	
Kalánek	Opršál	J. Horníček	Z. Horníček	T. Patočka
		Červ		

Střídání: 33. Patočka - Klusoň, 69. Nezbeda - Karlík.

Rozhodčí Franc, asistenti Pagáč a Siebert - všichni z Pardubic.

Úvodní desetiminutovka by mohla napovídat, že půjde o jednoznačnou záležitost. Nepustili jsme soupeře prakticky za půlku. V 5. minutě střelil tvrdě Kalánek, čtyřicetiletý gólman míč stačil jen vyrazit a Jakub Červ otevřel šikovnou dorážkou skóre - 0:1. Domáci poprvé vystřelili až v 11. minutě do boční sítě, ale postupně pak začali hru vyrovnávat. Do nějakých vyložených šancí jsme je však nepouštěli. Po Červově akci se mohl naopak prezentovat úspěšně Opršál, ale v pozici jeden na jednoho neuspěl. Po zranění Patočky jsme hráli pak pár minut v deseti, Tomáš to ještě zkusil, ale záhy musel dolů, střídal ho další Tomáš - Klusoň. Ve 40. minutě po zdánlivě nevinném autovém vzhazování vznikl v našem vápně závar, z něhož domácí vytěžili vyrovnávací branku. Poločas tedy smírně 1:1.

V úvodu druhé půle nejprve verměřovický brankář lovil po akci Opršála míč poněkud závažně pod břevnem, pak jsme však jaksi vypadli z tempa a hráli víc domácí. V 53. min. skvěle odvrátil střelu zblízka Robert Schüch, o sedm minut později však už ani on nestačil na další míč (dalo by se uvažovat o ofsajdové pozici) a Verměřovice vedly 2:1.

Do konce zápasu bylo ještě dost času a začali jsme opět permanentně útočit. V 65. min. dlouhý aut J. Horníčka gólman minul a z čáry odvrátil míč obránce. Posílili jsme pak útok Honzou Karlíkem (zdravotně ne úplně fit) a urodily se gólovky jak hrom. V 77. min. právě Karlík nastřelil tyč, o šest minut později byl stejný hráč sražen obráncem. Řeklo by se jasná penalta, leč sudi byl jiného názoru a záležitost nevzal na vědomí. V 86. min. tečovaná střela Marka Opršála skončila na břevně. Závěr byl v našem podání skutečně docela drtivý, leč bez úspěchu. V 89. min. se do úniku dostal Karlík, obšťelil vybíhajícího brankáře, ale míč znovu zastavila levá branková tyč! Domáci už mleli z posledního, leč ani v nastavení jsme už nic gólového nevymysleli a navýsost šťastná výhra tak připadla Verměřovicím.

Ztráta bodů tedy může hodně mrzet, výkon však až na závěr první půle a úvod druhé nebyl vůbec špatný. I jinak bylo na útulném stadiónku veselo, hlavně díky našemu fan-klubu a jeho neúnavnému povzbuzování. Repertoár jejich básní by však bylo lépe volit poněkud odlišně. Uvedli se například hned po příchodu na hřiště skandováním "Přijeli jsme zdáli, vožrali jak krávy!" Jistě si mnohý řekne, že to není vhodné psát takto po lopatě, internetové stránky to však snesou. A navíc, když to slyšely celé Verměřovice, nebylo by dobré o tyto libozvučné verše sebranické příznivce, kteří přítomni nebyli, ochudit.

Po domácím zápase s Pomezím jedeme dvakrát ven, do Ústí a Vysokého Mýta. A to že jsou nějaká města! Tady lze uvažovat o tom, že by náš fan-klub přijel na zápas v kvádru a s kravatou jako jeden muž, hovořil tam spisovnou češtinou a prezentoval tak smysl pro kulturní prožitek, který v jejich citlivých duších jistě nepozorován tiše dříme... To by bylo překvapení!

Takže příští kolo tentokrát v neděli 26. září v malém derby proti Sokolu Pomezí, výkop v 16. 30 hodin!!!

Fotbalové ozvěny mužů připravil Zdeněk Vandas.

Pozvánka do Litomyšle

SMETANŮV DŮM

* St 13. 10. od 19. 30 hod.

James Goldman: Lev v zimě

Abonentní divadelní představení. Účinkuje Divadlo Radka Brzobohatého Praha. Prodej zbylých vstupenek týden předem.

* Po 25. 10. od 19. 30 hod.

Vladimír Strnisko: Don Quijote

Abonentní divadelní představení. Účinkuje Divadlo Kalich Praha. Prodej zbylých vstupenek týden předem.

* Út 26. 10. od 19. 30 hod.

Moravěnka – koncert

* Ne 7. 11. od 15. 00 a 19. 00 hod.

Leoš Šimánek: Austrálie - Křížem krážem

Zimní putování po červeném kontinentu. Velkoplošná panoramatická live-diashow se sedmi projektory, kterou uvádí Leoš Šimánek.

Vstupné: 160 Kč (předprodej v IC Litomyšl, tel. 461 612 161)

LIDOVÝ DŮM

* Ne 31. 10. od 14. 00 do 18. 00 hod.

Trnkové odpolední čaje pro dříve narozené

- hraje Vencaband

* Ne 7. 11. od 17. 00 hod.

Pohoranka - koncert dechové kapely ze Sebranic, slovem provází Franta Uher z Lanžhota.

REGIONÁLNÍ MUZEUM

* od 15. 10. do 17. 11. 2010

Interaktivní výstava: HLAVOLAMY – DOBRODRUŽSTVÍ NA HRADĚ

Výstava je určena hlavně pro dětského návštěvníka, ale na své si přijdou i rodiče. V kulisách hradních rozvalin čekají na návštěvníky hlavolamy, hry a rébusy s různou obtížností.

KINO LITOMYŠL

* Ne 17. 10. od 17. 00 hod.

Kuky se vrací

Film ČR. Nový rodinný dobrodružný film Jana Svěráka.

* Ne 17. 10. od 19. 30 hod.

Ženy v pokušení

Film ČR. Komédie s hvězdným hereckým obsazením v čele s Eliškou Balzerovou v životní filmové roli. Režie: Jiří Vejdělek. Mládeži přístupno.

* Út 26. 10., St 27. 10., Čt 28. 10., Pá 29. 10. a Ne 31. 10. od 19. 30 hod.

Kajínek

Film ČR. Akční thriller inspirovaný příběhem Jiřího Kajínka, který je považován za prvního nájemného vraha v České republice.

Hrají: Konstantin Lavroněnko, Tatiana Vilhelmová, Michal Dlouhý, Václav Noid Barta, Alice Bendová, Deana Horváthová-Jakubisková aj. Režie: Petr Jákl.

Ml. do 15 let nevhodný.

Kino Lubná

10. 10. ZELENÁ ZÓNA

24. 10. A-TEAM

7. 11. SHREK – ZVONEC A KONEC

Začátek v 19. 30 hod.

Začátek v 18. 30 hod.

Do you speak English?

Pokud máte zájem naučit se anglicky nebo si oprášit svoje znalosti z tohoto jazyka, můžete využít nabídky paní lektorky Andy Hanašové.

Kurz anglického jazyka začne **4. října 2010** a pokračovat bude každé pondělí v zasedací místnosti OÚ v Sebranicích.

Začátečníci: 17. 45 - 18. 30 hod.

Pokročilí: 18. 30 - 20. 00 hod.

Těšíme se na Vás!

Nepřehlédněte

Nevíte, čím vyplnit sychravé podzimní večery? Rádi tančíte? Pak je tohle ta pravá nabídka pro Vás!

Zveme Vás srdečně na
TANEČNÍ PRO DOSPĚLÉ

**Každou sobotu na Skalce v Lubné.
Začínáme 2. 10. 2010 ve 20. 30 hod.**

Učitel tance: Jan Bílek

Přijďte se pobavit a tanci se naučit!

Pozvánky do Poličky

TYLŮV DŮM

* Ne 10. 10. 2010 od 15 hodin

Den seniorů

Posluchačům se přestaví dechová hudba GOLČOVANKA spolu s populárním Josefem Zimou.

* St 13. 10. 2010 od 19 hodin

Sourozenci Ulrychovi a Javory

Koncert známých sourozenců představí jejich nejznámější písně, které potěší nejen jejich fanoušky.

Inzerce

Darujeme pomník

Zdarma věnujeme zachovalý, celoplošně zakrytý jednohrob na hřbitově v Sebranicích.

Případní zájemci, volejte tel. číslo **728 835 057**.

Sebranické noviny, noviny obce Sebranice u Litomyšle. Vychází 1x měsíčně. Vydává Obecní úřad Sebranice, 569 62, Sebranice u Litomyšle, tel. 461 745 133, obec.sebranice@lit.cz, www.sebranice.cz. Na vydání se podíleli Lenka Karalová, František Kalvoda, Hana Dvořáková, Radka Kučerová. Grafická úprava: Radka Kučerová. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 330 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou. **Uzávěrka příštího čísla 20. 10. 2010, vydání 5. 11. 2010.**